

Οικουμενικός Πατριάρχης: «Υπάρχει μία “εικονική ιερωσύνη”, η οποία επιθυμεί περισσότερο να επιδεικνύεται παρά να θυσιάζεται»

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η πρώτη κοινή Σύναξη Ιερέων και Διακόνων του Οικουμενικού Πατριαρχείου που υπηρετούν στην Τουρκία, δηλαδή στην Ι. Αρχιεπισκοπή Κωνσταντινουπόλεως και τις Ιερές Μητροπόλεις, πραγματοποιήθηκε, με πρωτοβουλία του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, την Τρίτη, 17 Απριλίου, στην Ιερά Μονή Βαλουκλή.

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στη σημασία της ιερωσύνης δίνοντάς στους κληρικούς πατρικές συμβουλές και παροτρύνσεις για την ενίσχυση της διακονίας τους στο σύγχρονο κόσμο.

«Ο ιερεύς δεν ανήκει εις τον εαυτόν του, αλλά εις τον Χριστόν. Εις την χάριν Του οφείλει τα πάντα, Αυτόν διακονεί», σημείωσε και θυμήθηκε τις συμβουλές και τις κατευθύνσεις που του έδωσε κατά τη χειροτονία του σε διάκονο και, αργότερα, σε Πρεσβύτερο, ο Γέροντάς του, Μητροπολίτης Μελίτων Χατζής. Ο Πατριάρχης υπογράμμισε ότι «ο ιερεύς είναι ψυχή τε και σώματι αφιερωμένος εις την αποστολήν του» και σε άλλο σημείο της ομιλίας του σημείωσε: «Είναι, όντως, μεγάλη ευλογία να είσθε κληρικοί, ιερείς και διάκονοι του Υψίστου. Και αποτελεί ιδιαίτερον προνόμιον να ανήκετε εις τον ιερόν κλήρον του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Αυτό σημαίνει, ότι εις όλας τας εκφάνσεις και τας διαστάσεις του ιερατικού, αγιαστικού και ποιμαντικού σας έργου, οφείλετε να εκπροσωπήτε και να εκφράζετε το πνεύμα της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Ορθοδοξίας, την πιστότητα εις την Παράδοσιν του Φαναρίου και την ανοιχτοσύνην προς τον άνθρωπον και τον κόσμον. Είμεθα όλοι φορείς αυτού του πνεύματος. Αμετακίνητοι και ανύστακτοι, φυλάσσομεν αυτά τα οποία παρελάβομεν, την πίστιν, την δοξολογικήν λατρείαν του Θεού και το εκκλησιαστικόν ήθος, αλλά και δίδομεν την εν τω κόσμω καλήν μαρτυρίαν με αγάπην προς τον άνθρωπον, προς κάθε άνθρωπον, διότι κάθε άνθρωπος είναι πλάσμα του Θεού κατ' εικόνα Αυτού, και κάθε άνθρωπος φέρει την τιμήν, ότι δι' αυτόν Χριστός εννηθρώπησε και απέθανεν επί του Σταυρού και ανέστη εκ νεκρών».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης τόνισε πως όλοι οι κληρικοί οφείλουν να δίδουν την μαρτυρία της αδελφικής αγάπης, χωρίς διακρίσεις, σε κάθε συνάνθρωπο, που έχει ανάγκη συμπαραστάσεως και ενισχύσεως. «Αυτή η απόλυτος προτεραιότης της αγάπης κατέστησε τον Χριστιανισμόν την μεγαλυτέραν αξιολογικήν επανάστασιν εις την ιστορίαν της ανθρωπότητος, την οποίαν θαυμάζουν ακόμη και οι αρνηταί της χριστιανικής πίστεως». Υπενθύμισε, μάλιστα, όσα αναφέρονται στην Εγκύκλιο της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, που συνήλθε στην Κρήτη τον Ιούνιο του 2016, για την αποστολή και τη διακονία της Εκκλησίας. Στη συνέχεια παρατήρησε τα εξής:

Υπάρχει μία «εικονική ιερωσύνη», η οποία επιθυμεί περισσότερο να φαίνεται παρά να είναι, να επιδεικνύεται παρά να θυσιάζεται, να παίρνη παρά να προσφέρει. Αντιθέτως, ο γνήσιος ιερέυς, ως ελέχθη προσφυώς, «δεν ζητεί να εγγραφή το όνομά του εις τας δέλτους της ιστορίας», αλλά «να συμπεριληφθή εις την Βίβλον της Βασιλείας». Αυτή είναι και η ιδική σας αποστολή, αγαπητοί πατέρες. Να είσθε, άνευ όρων και ορίων, αφιερωμένοι εις το ένθεον έργον σας, διάκονοι του Ευαγγελίου της αγάπης. «Να είσαι καλός κληρικός» προϋποθέτει ταπεινοφροσύνην, αυτοπροσφοράν, κατάθεσιν ψυχής. Πρέπει να είσθε απαιτητικοί απέναντι εις τον εαυτόν σας. Να μην εμφανίζετε το αυτονόητον ως μεγάλην προσφοράν. Ο,τι εσείς προσφέρετε εις τους πιστούς είναι δώρον της Θείας χάριτος. Η χάρις του Θεού είναι αυτή, η οποία πάντοτε θεραπεύει τα ασθενή και αναπληρώνει τα ελλείποντα. Ο,τι πράττετε πρέπει να αποβλέπη εις την δόξαν του Θεού, του δοτήρος παντός αγαθού.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, ολοκληρώνοντας την ομιλία του, υπενθύμισε ότι οι κληρικοί οφείλουν να έχουν υποδειγματική παρουσία και συμπεριφορά στις σχέσεις τους με κάθε άνθρωπο. «Εν τη συνειδήσει των περισσοτέρων ανθρώπων, το όνομα «Εκκλησία» συνδέεται αυτομάτως με τον ιερόν κλήρον. Τοιουτοτρόπως, η κριτική προς τους κληρικούς μετατρέπεται εις κριτικήν κατά της Εκκλησίας, και γενικώτερον εις όπλον των πολεμίων της πίστεώς μας».

Στη συνέχεια ο Μητροπολίτης Προύσης Ελπιδοφόρος, Ηγούμενος της Ι.Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης και Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ., απηύθυνε ομιλία με θέμα, «Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, η διασπορά του και οι διεκκλησιαστικές σχέσεις αυτού». Ο Μητροπολίτης Ελπιδοφόρος παρουσίασε την ιστορική εξέλιξη του θεσμού του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αναφέρθηκε στην ευθύνη, την υποχρέωση και το δικαίωμα της Πρωτόθρονης Εκκλησίας για τη διαποίμανση της διασποράς και, τέλος, μίλησε για τις σχέσεις με τις άλλες αδελφές Ορθόδοξες Εκκλησίες.

Αμέσως μετά, ο Μητροπολίτης Σμύρνης Βαρθολομαίος ανέπτυξε το θέμα, «Η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος», παρουσιάζοντας τους πιο σημαντικούς σταθμούς στην προετοιμασία αυτής της ιστορικής Συνόδου και ανέλυσε τις αποφάσεις της.

Για τα σύγχρονα ποιμαντικά προβλήματα, ανάγκες και προκλήσεις, μίλησε ο

Μ.Αρχιμανδρίτης Βησσαρίων, ο οποίος μετέφερε τις εμπειρίες του από τη διακονία του στη Νοτιοανατολική Τουρκία αλλά και από την Άγκυρα όπου έχει την πνευματική μέριμνα της εκεί νεοσύστατης διορθόδοξης Κοινότητας.

Ακολουθώντας, ο Μ.Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Τσέτσης, επί πολλά χρόνια Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Μητρός Εκκλησίας στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, μίλησε για την πορεία της Οικουμενικής Κίνησης, για τη δημιουργία του Π.Σ.Ε. και τη συμβολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην ίδρυσή του, πριν 70 χρόνια, καθώς και για την εξέλιξη των διεξαγόμενων θεολογικών διαλόγων.

Στην απογευματινή συνεδρία ο Επίσκοπος Ερυθρών Κύριλλος, Πνευματικός της Ι. Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, μίλησε για το μυστήριο της Εξομολογήσεως. «Ο εξομολόγος πρέπει να είναι ο πατέρας εκείνος που δείχνει στον άνθρωπο ότι ο Θεός είναι αγάπη και συγχώρεση», είπε ο Ερυθρών Κύριλλος προς τους κληρικούς που συμμετείχαν.

Ακολουθως ο Μ.Πρωτοσύγκελλος Ανδρέας και ο Μ.Αρχιδιάκονος Θεόδωρος ανέπτυξαν θέματα της αρμοδιότητάς τους, διατυπώνοντας προτάσεις για την ενίσχυση του ποιμαντικού έργου των ιερέων και των διακόνων.

Οι εισηγήσεις ολοκληρώθηκαν με εκείνη του Μητροπολίτη Σασίμων Γενναδίου,

υπευθύνου της Μονής Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή. «Η Ιερατική αυτή Σύναξη μέσα στην Αναστάσιμη περίοδο ήταν μια πνευματική όαση, μια συνάντηση πνευματικής καλλιεργείας με τους εργάτες του θείου αμπελώνος, της Μητρός Εκκλησίας, στην ιστορική αυτή Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Ζωοδόχου Πηγής του Βαλουκλή, στη Μονή των θείων θαυμάτων και των θρύλων του Βυζαντίου», σημείωσε, μεταξύ άλλων, ο Μητροπολίτης Γεννάδιος και πρόσθεσε: «Ο Πατριάρχης, ο πρώτος της Οικουμενικής Ορθοδοξίας, του Γένους, και της Ρωμιοσύνης, συναντάται με τα πνευματικά του τέκνα εις το “σταυροδρόμι των καιρών”, κατά τον Νομπελίστα Ελύτη, να αφουγκράζονται τα θεία μυστήρια της Αποκαλύψεως και να συνεργούν εις την οικοδόμηση του θεσμού της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας, και του μαρτυρικού Φαναρίου, προς δόξαν Θεού και ανθρώπων».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ευχαριστώντας όλους όσοι συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της Ιερατικής Συνάξεως είπε χαρακτηριστικά ότι, «σήμερα απλώς κάναμε μόνο την αρχή!».

